

Foranstaltninger, skal dette Medlem have Ret til at blive særlig repræsenteret i Raadet for at overveje de foreslaaede Forholdsregler med alle et ordinært Medlems Rettigheder. Som Følge heraf vil ingen af de foreslaaede Forholdsregler, som angaar det, kunne vedtages uden dets Samtykke.

Endelig bemærker Beretningen, at alle Forslag, som den internationale Blokadekommission maatte stille, og som ifølge deres Beskaffenhed kræver Ændringer i Forbundspagten, naturligvis maa forelægges den Kommission, der skal nedsættes for at undersøge alle Ændringsforslag til Forbundspagten.

Forsamlingen behandlede Sagen i sit 18. Plenarmøde, hvor det anførte Forslag om Henvisning af Spørgsmaalet til en af Raadet nedsat Blokadekommission vedtoges, ligesom Udvalgets Beretning i det Hele blev tiltraadt.

Under Forhandlingerne blev det fra schweizisk Side fremhævet, at Art. 16's Forskrift om at forbyde ethvert Samkvem mellem Forbundsstaternes Borgere („nationaux“, „nationals“) og Borgere i den retsbrydende Stat, maatte forstaaes som sigtende ikke til Borgere i statsretlig Forstand, men til Indbyggerne, idet den modsatte Forstaaelse vilde føre til uigennemførlige Resultater, navnlig i Lande, der som Schweiz til Stadighed har et stort Procenttal Udlændinge boende indenfor sine Grænser.

15. Forbundets Mandater.

Ifølge Forbundspagten Art. 22 skal forskellige Kolonier og Omraader, der som Følge af Krigen har ophørt at staa under Højhed af de Stater, som tidligere styrede dem, stilles under visse Staters Formynderskab, der skal udøve dette Hverv som Befuldmægtigede for Forbundet og i dettes Navn og afgive en aarlig Beretning derom til Raadet, der ogsaa, hvis anden Aftale ikke er truffet, skal fastsætte Arten af den Myndighed og det Tilsyn eller den Bestyrelse, som skal udøves af den befuldmægtigede Stat.

I Artiklens sidste Stykke bestemmes derhos, at der skal nedsættes et staaende Udvalg til at modtage og undersøge de befuldmægtigede Staters aarlige Beretninger, og til at give Raadet Meddelelse om alle Spørgsmaal, der angaar Fuldmagtsforholdenes Overholdelse. Art. 22 deler selv de deri omtalte Omraader i tre forskellige Kategorier efter det paagældende Folkeslags Udviklingstrin, Omraadets geografiske Beliggenhed, dets økonomiske Forhold og andre lignende Omstændigheder:

A) I Artiklens 4. Stk. omhandles saadanne Mandatsforhold, hvor den befuldmægtigede Stat kun skal yde Raad og Bistand til Forvaltningen indtil det Tidspunkt, da de er i Stand til at styre sig selv.

B) I 5. Stk. omhandles en Mellemgruppe, „hvor den befuldmægtigede Stat maa være ansvarlig for Bestyrelsen“ under visse nærmere angivne Betingelser.

C) Endelig nævner Artiklens 6. Stk. visse Omraader i Sydvest-Afrika og Øer i den sydlige Del af Stillehavet, som under visse Garantier skal bestyres som en integrerende Bestanddel af den befuldmægtigede Stat.

Disse tre forskellige Kategorier betegnes i det følgende, i Overensstemmelse med en under Forhandlingerne derom udviklet Sprogbrug, som Mandatsforhold af Typerne A, B og C.

Selve Forbundspagten indeholder ingen Bestemmelser om Mandaternes Fordeling mellem de forskellige Stater, og med Hensyn til disses nærmere Beskaffenhed hedder det i Art. 22, 8. Stk., at Arten af den Myndighed og det Tilsyn eller den Bestyrelse, der skal udøves af den befuldmægtigede Stat, udtrykkeligt skal fastsættes af Raadet i hvert enkelt Tilfælde, „hvis der ikke i Forvejen er truffet Aftale derom mellem Forbundets Medlemmer“. I Henhold til den sidstnævnte Forskrift har det fra flere Sider været gjort gældende, at Fastsættelsen af de nærmere Regler i første Instans tilkom Delegeretforsamlingen, der omfatter alle Forbundsmedlemmer, medens man fra anden Side har hævdet, at